



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Reiffenstuel, Anaklet

Monachii, 1699

III. Quibus modis remittantur Peccata venialia? ubi & de Sacramentalibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40206

V. Ratione
gravis
scandali.

(c) Tract.
4. Dist. 7.
quest. 2.

Addunt ali-
qui pericu-
lum prox-
imum inci-
dendi in
mortale.
Periculum
proximum
peccandi
mortaliter
quod?

(d) Tract.
14. Di-
stinct. 8.
quest. 3.

22. V. Veniale transit in mortale ratione gravis scandali, quod peccator secuturum prævidit, aut prævidere potuit ac debuit: ut si ex tali peccato veniali præbeas alteri directam occasionem blasphemandi, quia in tali casu peccato veniali quidpiam superadditur graviter charitati proximi repugnans. Sed de hoc plura alibi (c) agendo de Scandalo.

23. Addunt aliqui, quod veniale, vel etiam opus indifferens, transeat in mortale ratione periculi proximi in mortale incidendi: quando nimirum quis sine sufficienti cautela, aut necessitate aliquid facit, per quod in peccatum mortale labitur, vel in proximum periculum peccandi mortaliter.

24. Porrò periculum proximum peccandi mortaliter illud esse censetur, quod ex suo genere frequenter homines similis conditionis in peccatum mortale inducit; vel si experimento constet, in hoc homine talem effectum habere, ut nunquam, vel fermè nunquam eâ utatur sine novo peccato. Gobat *tract. 7. Theol. Experim. n. 525.* & seqq. ac alij. Et istud quidam Authores moraliter determinant, hoc modo: Si quis, inquit, existens in ejusmodi occasione decem vicibus, septies, aut ultrâ in peccatum cadat, est occasio proxima; unde in Confessione explicanda est species peccati, cujus periculo se exposuit, quia eodem peccati genere peccavit, juxta illud *Ecclesiastici 3. Qui amat periculum, in illo peribit.* Verùm de hoc alibi. (d)

Q U Æ S T I O III.

Quibus modis remittantur Peccata venialia? ubi & de Sacramentalibus.

Hic non ar-
guitur de re-
missione
peccati
mortalis.

(e) Tract.
14. Dist. 2.
q. 2. & 3.
ac Dist. 6.

q. 3.
Peccata ve-
nialia mul-

25. **U**T ex titulo Quæstionis patet, non loquimur hic de peccato mortali: nam quæ dispositio ad ejusdem remissionem requiratur, & quibus modis virtute contritionis perfectæ, aut dignæ receptionis Sacramentorum illud remittatur, dicitur suo loco. (e) Sed loquendo de peccatis venialibus sit

26. **CONCL. I.** Certum est, quod peccata venialia non sint materia necessaria Sacramenti Pœnitentiæ, ac proinde alijs etiam modis extra illud possint remitti. Ita omnes Catholici; & patet ex Concilio Trid. *Sess. 14. cap. 5.* ubi dicitur: *Nam venialia,*

qui-

quibus à gratia Dei non excludimur, & in qua frequentius labimur, quam
 quam rectè & utiliter, citràque omnem præsumptionem in Confessione dicantur,
 quod piorum hominum usus demonstrat; taceri tamen citrà culpam,
 multisque aliis remediis expiari possunt. Hæc Concilium: ubi benè no-
 tandum ly, multisque aliis remediis expiari possunt.

tis remediis
 extra Sacra-
 mentum
 Pœnitentiæ
 expiari pos-
 sunt

27. CONCL. II. Extra Sacramentum delentur peccata ve-
 nialia inprimis per Contritionem; & quidem omnia, quorum
 displicentiam continet, seu de quibus in genere saltem habetur
 Contritio. Ita communis Doctorum: siquidem Contritio per-
 fecta sufficit ad tollenda peccata mortalia; ergo multò magis ad
 venialia, si de illis habeatur. Solùm hîc adde cum Suarezio *part.*
3. tract. 4. disp. 11. sect. 3. n. 7. & aliis, quòd licèt quæcunque Contri-
 tio, etiam remissâ, sufficiat ad tollendam omnem culpam eorum
 peccatorum venialium, de quibus habetur, non tamen semper
 sufficiat ad tollendam omnem pœnam eis correspondentem: ad
 hoc enim requiritur major satisfactio pœnalis, nisi suppleatur per
 intensiores actus Virtutum.

I. Per con-
 tritionem.

28. CONCL. III. Peccata venialia extra Sacramenta, de-
 lentur in homine justo etiam per Attritionem de eisdem conce-
 pram. Ita Suarez *loc. cit. n. 11.* Maltrius *disp. 21. Theol. Mor. n. 82.* Tan-
 nerus, alique, contra Vasquez, & quosdam Recentiores, in ho-
 mine justo ad deletionem peccati venialis extra Sacramentum
 requirentes Contritionem formalem, vel saltem virtualem. Ra-
 tio autem nostræ Conclusionis est: quia peccata venialia non sunt
 tam gravis offensa Dei, sicuti mortalia; ergo etiam minor suffi-
 cit satisfactio pro eorundem remissione, quàm pro remissione
 peccatorum mortalium.

II. In ho-
 mine justo
 etiam per
 attritionem
 de illis con-
 ceptam

29. CONCL. IV. Etiam per actus aliarum Virtutum, qui æ-
 què placent Deo, ac veniale displicuit, delentur peccata venialia
 hominis justî, si actus illi virtuosi eliciantur in ordine ad deletio-
 nem peccati venialis, aut saltem à Deo ad talem finem accep-
 tentur. Ita Doctor Subtilis *4. dist. 21. quest. 1. §. In ista questione.*
 Maltrius *loc. cit. n. 83* & alij. Ratio desumitur inprimis ex illa Sal-
 vatoris promissione, Lucæ c. 6. *Dimittite, & dimittimini.* Et simi-
 lis promissio etiam de aliarum actibus Virtutum, ac præsertim
 Misericordiæ, passim habetur in Scriptura sacra. Accedit Con-
 cilium Trid. *loc. cit.* ubi ait, peccata venialia multis aliis remediis
 expiari posse.

III. Per a-
 ctus aliarum
 virtutum,
 qui æquè
 placent
 Deo, &c.

30. CONCL. V. Peccata venialia remittuntur ex opere
 operato per omnia Sacramenta novæ Legis cum debita disposi-
 tione

IV. Per
 omnia Sa-
 cramenta

eramenta
novæ Legis
ritè susce-
pta.

tione suscepta, dummodò ad ea nullus formalis, vel virtualis
vigeat affectus. Ita Maltrius ibidem *num. 85.* cum communi
SS. Patrum, & Doctorum. Ratio est: quia omnia Sacramen-
ta novæ Legis sunt instituta à Christo Domino ad sanctificandas
animas nostras ex opere operato, seu ex virtute Dominicæ Pas-
sionis, atque conferendam dignè suscipientibus remissionem
peccatorum.

Sacramen-
talia verò
non remit-
tunt veni-
alia per se
ac immedi-
atè,

31. CONCL. VI. Sacramentalia verò, qualia sunt Asper-
sio Aquæ benedictæ, Manducatio panis benedicti, &c. non habent
virtutem remittendi venialia ex se atque immediatè, sed remotè so-
lùm & mediatè, quatenus propter fidem, & preces, atque suffra-
gia Ecclesiæ, quæ in benedictione Aquæ lustralis, & hujusmodi,
orat, ut res illæ benedictæ conferant ad salutem mentis & cor-
poris devotè recipientium, impetrant nobis à Deo auxilia gra-
tiæ prævenientis, atque excitantis nos ad eliciendos actus bonos
Pœnitentiæ, vel aliarum virtutum, per se sufficientes ad remissio-
nem peccatorum venialium; simulque, quia ejusmodi Sacra-
mentalibus propter Ecclesiæ preces juvant ad impetranda nobis
alia Dei beneficia, v. g. dæmonis compressionem, præservatio-
nem à peccandi periculis, & corporis sanitatem. Ita Doctor Sub-
tilis *4. dist. 21. q. 1.* D. Thomas, & communior Theologorum,
contra Azorium *part. 1. Institut. Mor. lib. 4. cap. 11. quest. 4.* & quos-
dam alios. Ratio quoad primam partem est: quia hujusmodi
Sacramentalia non habent talem virtutem remittendi venialia
ex institutione Christi, utpote de qua nullibi constat, sicuti de
virtute Sacramentorum: Ecclesia verò ex se hanc virtutem eis-
dem dare nequit.

Sed remotè
solùm, ac
mediatè.

32. Secunda verò pars, quòd Sacramentalia saltem remo-
tè (modo in Conclusionè explicato) remittant venialia, proba-
tur ex eo: quia Deus non sinit Ecclesiæ preces omninò esse irri-
tas & inanes. Quamvis interim negari non possit, hunc effe-
ctum remissionis peccatorum venialium non esse omninò infal-
libilem; & hoc præcipuè propter exiguam fidem, ac devotio-
nem recipientis, aut ejus indispositionem: alioquin certè asper-
sio Aquæ benedictæ dormienti facta, conferret ipsi effectum re-
missionis peccatorum venialium, quod nemo diceret. Sed occa-
sione hujus

Sacramen-
talia. Quid
& quos sint?

33. Quæres, quid sint Sacramentalia? Resp. Sacramenta-
lia nihil aliud sunt, quàm res sacræ, seu actiones aut remedia
quædam ab Ecclesia instituta, quibus solet attribui effectus rem-
mis-

missionis peccatorum venialium, modo proximè declarato. Communiter autem hujusmodi Sacramentalia enumerantur sex, ad quæ cætera reducuntur, & continentur sequenti versiculo:

Orans, tinctus, edens, Confessus, dans, benedicens.

34. Per *ly*, *Orans*, denotatur quotidiana Oratio Fidelium, ac præsertim *Pater noster*; de quo dicitur c. De quotidianis. de poenit. dist. 3. *De quotidianis, brevioribus, levibusque peccatis, sine quibus hæc vita non ducitur, quotidiana oratio fidelium satisfacit; eorum est enim dicere, Pater noster, qui es in calis, &c. Delet omnino hæc oratio minima & quotidiana peccata.* Huc reducitur *Tunctio* pectoris. Interea numeratur oratio quotidiana Fidelium.

35. Per *ly*, *Tinctus*, significatur asperio Aquæ benedictæ; de qua c. *Aquam de Consecr. dist. 3.* sic legitur: *Nam si cinis vitula sanguine aspersus populum sanctificabat, & mundabat; multo magis aqua sale aspersa, divinisque precibus sacra populum sanctificat, atque mundat.* Huc reducitur *Unctio* cæremonialis in Regem, & similes *Unctiones*; item impositio *Cineris benedicti*. Asperio Aquæ benedictæ, &c.

36. Per *ly*, *Edens*, intelligunt aliqui dignam Sacrosanctæ Eucharistiæ, imò cujuslibet Sacramenti susceptionem. Verùm hoc non tam videtur spectare ad Sacramentalia, quàm ad ipsa Sacramenta: & hinc alij per *ly*, *Edens*, intelligunt devotam manducationem Panis benedicti, & hujusmodi. Manducatio panis benedicti.

37. Per *ly*, *Confessus*, communiter intelligitur Confessio generalis, quæ in hunc finem ab Ecclesia est instituta, ut dicatur in principio *Missæ*, atque sub *Prima*, & *Completorio*. Confessio generalis.

38. per *ly*, *Dans*, denotatur elargitio *Eleemosynæ*, juxta illud *Tob. 4.* *Eleemosyna ab omni peccato liberat.* *Daniel. cap. 4.* *Peccata tua eleemosynis redime,* & alibi. Huc reducuntur alia *Opera Misericordiæ*, tum corporalia, tum spiritualia. Largitio eleemosynæ.

39. Tandem per *ly*, *Benedicens*, designatur *Benedictio* Episcopi, vel Abbatis consecrati, alios benedicens; prout explicat *Bonacina Tom. 1. disp. 5. quæst. 6. sect. 2. punct. 2.* citans plures alios, & tenet *Glossa in Proœmio Sexti Decretalium. x. benedictionem*, ubi inquit: *Per benedictionem Prælati devotè susceptam venialia remittuntur: atque ad hoc allegat c. Dicitur est, & c. Maledicam, & c. Intra. 1. q. 1.* quamvis non adeò clarè id habeant.